

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 21-04-21210 שלו נ' מדינת ישראל

בפני: כב' השופטת אורית חדד

1

התובע - המבקש: יחיאל שלו
ע"י ב"כ עו"ד ורד כהן

נגד

2

הנתבעת - המשיבה: מדינת ישראל - אגף המכס והמע"מ
באמצעות פרקליטות מחוז דרום ע"י ב"כ עו"ד איתי כהן

החלטה

3

מבוא

4

1. המבקש הגיש תובענה ובמקביל לה – בקשה למתן סעד זמני.

5

המשיבה הגישה תגובתה לבקשה וביקשה לדחותה. כל צד מפנה לפסיקה לביסוס עמדתו.

6

7

2. כאמור בהחלטתי מיום 19.4.21 וכמנומק בה, המחלוקת דכאן וסדרי הדין אינם מחייבים

8

קיומו של דיון בבקשה ומשעה שכך נקבע כי בהעדר נימוק להורות אחרת עד ליום 22.4.21,

9

תוכרע הבקשה ללא דיון ועל סמך טענות הצדדים בכתבי הטענות הנ"ל.

10

11

3. באין התנגדות מצד מי מהצדדים כאמור, ניתנת החלטתי בבקשה הנ"ל.

12

13

תמצית הבקשה ונימוקה

14

4. במוקד התביעה – דרישת המשיבה מיום 1.3.21 לתשלום מס קניה ומע"מ כדי סך של 173,142 שקלים

15

לגבי כלי שייט שבבעלות המבקש, דרישה שהוצאה שלא כדין לשיטתו והוא מבקש

16

למעשה את קביעת בית המשפט בהתאמה (נספח א' לבקשה. להלן: "הודעת החיוב").

17

18

5. בכתב תביעתו ובבקשתו פורש המבקש את משנתו ופרשנותו לגבי הוראת המיסוי הרלבנטית

19

שהינה צו תעריף המכס והפטורים ומס קניה על טובין (תיקון מס' 28) התשנ"ג – 2013,

20

שפורסם ברשומות ביום 12.8.13 (להלן וכהגדרתו בבקשה: "הצו המתוקן").

21

טענת המבקש בתמצית הינה כי הצו המתוקן הוטל אך על כלי שייט שאורכם עד 7 מטר, בעוד

22

שכלי השייט הנידון אורכו 13.55 מטר, כך שאין מקום לחיוב בגינו.

23

24

6. המבקש מלין על מצג שווא מצד המשיבה ומציין כי כלי השייט נכנס ביום 31.8.20 לעגינה

25

במרינה באשקלון וכי בסמוך לכך ובאופן פתאומי נשלחה לו בדואר האלקטרוני הודעה לגבי

26

ארוע מס שמקורו בייבוא כלי השיט לישראל. וללא פירוט לגבי פרט המכס הרלבנטי.

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 21-04-21210 שלו נ' מדינת ישראל

בפני: כב' השופטת אורית חדד

1 .7. המבקש מחדד כי אינו מתיימר לתקוף את חקירת המשנה ולטעון כי המשיבה אינה רשאית
2 כלל לגבות מס קניה על כלי שייט, כי אם לטעון כנגד שיקול הדעת המינהלי שהופעל ולהיותה
3 למעשה של הודעת החיוב משום נעדרת סמכות, פוגעת בעיקרון השוויון ובזכות הקנין ומנוגדת
4 לתכלית החקיקה הנוגעת להטלת המס, כמו גם להוראות לאמנת בריסל.
5

6 .8. המבקש טוען כי בנסיבות הענין הוא עומד בתנאי סעיף 3 לחוק מיסים עקיפים (מס ששולם
7 בחסר או ביתר) הואיל וכלי השייט דגן מעולם לא היה בפיקוח המכס או עבר דרכו, כך שלא
8 ידע ולא היה מקום לצפות כי ידע אודות החסר הנטען במיסי הייבוא.
9

10 .9. בהינתן האמור טוען המבקש כי נתונה לו עילת תביעה לכאורה ומשכך ולאור שיקולי מאזן
11 הנוחות ושיקולי יושר וצדק, יש להיענות לבקשתו זו המלווה בתצהירו.
12

תמצית התגובה ונימוקה

14 .10. המשיבה הגישה תגובה הנתמכת בתצהירי המעריך הראשי בבית המכס אשדוד וכן בתצהירו
15 של מנהל תחום בבית מכס זה.
16

17 .11. המשיבה מבהירה כי מדובר בכלי שייט שנרכש ע"י המבקש בישראל ביום 12.2.15 ונכנס ביום
18 31.8.20 לגבולות ישראל מבלי שהוגשה עבורו הצהרת יבוא אישי ומבלי ששולמו מיסי יבוא.
19

20 .12. המשיבה מפרטת בבקשתה את פניותיה למבקש עובר להפקת הודעת החיוב, את אי שיתוף
21 הפעולה מצידו בראשית הדרך, את חילופי הדברים בין הצדדים, כשבכלל זאת יידועו של
22 המבקש לגבי אופן החישוב מיסי הייבוא ואופן סיווגו של כלי השייט בפרט המכס הרלבנטי,
23 כמו גם בחינת נתוני שמאות נגדית שהציג ודחייתה.
24

25 .13. המשיבה מפרטת את הוראות הדין הרלבנטיות ואת פרשנותה לאלו, תוך התייחסות
26 לחיקוקים להם הפנה המבקש בבקשתו והסבר מפורט לגבי נסיבות סיווג כלי השייט דגן בפרט
27 המכס שנבחר (89.03-9129). לשיטתה, לעמדת המבקש ולפרשנותו אין כל יסוד בדין וכל עוד
28 הלה לא הגיש הצהרת ייבוא כמתחייב, הרי שפיקוח רשות המכס נמשך.
29

30 .14. מוסיפה המשיבה כי במצב דברים זה בו חולק המבקש על הודעת החיוב, הרי שהמסלול
31 החוקי הבלעדי בו עליו לנקוט הוא ביצוע תשלום תחת מחאה והגשת תובענה להשבה לפי
32 סעיף 154 לפקודת המכס בתוך 3 חודשים. אין מקום לעקוף הוראה ספציפית זו באמצעות
33 הליך ובקשה כגון דא ובפרט שעה שבמיסי ייבוא עסקינן ובעוד ניצבת לטובת המשיבה חזקת
34 התקינות המינהלית.

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 21-04-21210 שלו נ' מדינת ישראל

בפני: כב' השופטת אורית חדד

15. המשיבה וטוענת כי במקרה דנן המבקש אינו עומד בתנאי קבלתו של סעד זמני כלל וכלל. לשיטתה, סיכויי ההליך קלושים ואלו נועדו אך על מנת להביא את המשיבה להסכים לטענות המבקש בהתייחס לשווי כלי השייט ולאצלה לפרוס את החיוב לתשלומים. המשיבה מפנה בענין זה לסעיף 17 לתצהירו של המבקש שבגדרו טוען הוא כי הוא מצוי בהליכי גירושין בעוד יש לו 3 ילדים "שבעזרת הגשת הליך זה... נוכל להגיע להסדר תשלום ריאלי בהתאם לשווי היאכטה ולאפשר פריסה לתשלומים".
- המבקש אף אינו עומד בחובתו להמחיש כי מאזן הנוחות נוטה באופן מובהק לטובתו. המבקש אינו מצביע על נזק בלתי הפיך הצפוי לו מאי מתן סעד זמני ואינו מפרט כלל בתצהירו נזק צפוי תוך פירוט והמחשה של מצב כלכלי קשה כמתבקש לצורך כך. אדרבא, לשיטתה, ברור שנעשה העלה כי למבקש נכסים ואורח חיים המעידים על מצב כלכלי איתן (כמפורט בסעיף 59 לתגובה וכנחזה לכאורה מנספח 19 הנספח לה).
- כך או כך, מקום בו הנזק הנטען ניתן לפיצוי כספי, יטה בית המשפט שלא ליתן סעד זמני ובפרט שאין לכך מקום שעה שבעל הדין מנגד הוא המדינה שאין לחשוש מיכולת השבתה.
16. המשיבה מציינת בתמצית כי אין ממש בטענות נוספות ששזר המבקש בבקשתו, לרבות לגבי הליכים אחרים שעניינם שונה ולרבות לגבי הוראת סעיף 3 לחוק מיסים עקיפים הנ"ל, שאינה חלה כלל בעניינו ולו מחמת שלא הצהיר על ייבוא כלי השייט.

דיון והכרעה

17. לאחר בחינת טענות הצדדים, סבורתני כי אין צורך להכביר מילים לגבי הנימוקים המצדיקים דחייתה של בקשה זו שכן אלו פורטו לטעמי באופן סדור בתגובתה המשיבה שבעיקרה ממש.
18. הפסיקה חזרה לא אחת על חובת המבקש לעמוד בתנאים מצטברים לצורך מתן סעד זמני ואביאם כפי שרוכזו בהחלטת כב' השופטת ד"ר מיכל אגמון-גונן בה.פ. (ת"א) 6776-07-13 28.8.13):
- "כידוע, ההחלטה בעניין מתן סעד זמני מערבת איזון בין שני שיקולים עיקריים: האחד, סיכויי התביעה. תנאי זה משמעו, האם עולה מהתובענה שאלה רצינית המצריכה דיון, או שמא מדובר בתביעת סרק על פניה. בדיקת תנאי זה נעשית באורח לכאורי בלבד ואינה אמורה לשקף עמדה נחרצת ביחס לסיכויי התביעה העיקרית. השני, מאזן הנוחות בין הצדדים. תנאי זה משמעו, האם הנזק שייגרם למבקש הסעד הזמני אם לא יינתן הסעד, גדול מן הנזק שייגרם לצד שכנגד, במקרה שיינתן הסעד המבוקש. בין שני התנאים מתקיימים יחסי גומלין, כך שככל שמאזן הנוחות נוטה לכיוון מבקש הסעד, כך הדרישה לקיומה של שאלה רצינית לדיון מתמתנת (ראו תקנה 362 לתקנות סדר הדין האזרחי,

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 21-04-21210 שלו נ' מדינת ישראל

בפני: כב' השופטת אורית חדד

1 תשמ"ד-1984; א' גורן, סוגיות בסדר דין אזרחי (מהדורה עשירית, תשס"ט) (להלן: גורן, סדר
2 דין אזרחי), עמ' 521-525; רע"א 769/11 אלמוסני נ' כרמון, פסקה 6 (2011) (להלן: עניין
3 אלמוסני); רע"א 5288/07 דוד נפטי נ' באר טוביה מושב עובדים להתיישבות שיתופית
4 חקלאית בע"מ (2007) [פורסם בנבן]. שיקול שלישי, הנובע מכך שסעד זמני הוא סעד
5 שביושר, הוא תום הלב של המבקש והצדק במתן הסעד. הדבר קבוע כיום בתקנה 362(ב)(2)
6 לתקנות סדר הדין האזרחי, תשמ"ד-1984, לפיה על בית המשפט לשקול, בין השאר: "אם
7 הבקשה הוגשה בתום לב ומתן הסעד צודק וראוי בנסיבות העניין ואינו פוגע במידה העולה
8 על הנדרש" (ראו גורן, סדר דין אזרחי, עמ' 524-525 והאסמכתאות שם).".

9
10 19. אקדים ואתייחס לסיכויי ההליך העיקרי ובענין זה אומר בתמצית כי אף אם תאמר כי ראוי
11 עוד להעמיק ולבחון את עמדת המבקש לגבי הדין החל ופרשנותו ואף אם ימנע בית המשפט
12 מלאמץ את עמדת המשיבה לפיה בתביעת סרק עסקינן, עדיין, ניתן לומר כי איתנותו של
13 ההליך העיקרי אינה ניכרת, וזאת בלשון המעטה, וממספר טעמים:

14
15 **ראשית**, במישור הפרוצדורלי, כטענת המשיבה, נראה לכאורה כי הפרוצדורה בה היה על
16 המבקש לנקוט, היא זו הנתונה לו מכח הוראת סעיף 154 לפקודת המכס [נוסח חדש].
17 יפה בהקשר זה האמור ברע"א 2237/06 **בנק הפועלים בע"מ נ' רלה וינשטיין** (8.3.09) "הלכה
18 היא שכאשר המחוקק מתווה דרך מסוימת להתדיינות, תתנהל ההתדיינות בהכרח בדרך
19 שנקבעה...; ע"א 5080/90 קפלן נ' מנהל מס שבח מקרקעין, נצרת, פ"ד מו(4) 561, 567 (1992).."

20
21 מכל מקום, יש בהוראה זו כדי לבטא במידה מסויימת את העדפתו של המחוקק לגבי
22 מחלוקות כגון דא, קרי – מתן תוקף להודעת החיוב במס ואכיפתו של זה כברירת מחדל, גם
23 במקרה של מחלוקת ומבלי לגרוע מהאפשרות לבררה.

24
25 **שנית**, חזקת התקינות המינהלית הנתונה לטובת המשיבה ואשר ניתן לומר כי היא עולה
26 בקנה אחד ומוצאת ביטוי למעשה בהוראת סעיף 154 לפקודת המכס.

27
28 **שלישית**, לגופו של ענין ומבלי להכריע בדבר אומר כי הסברה של המשיבה שניתן בבחינת
29 "דבר דבור על אופניו" לגבי הדין החל ופרשנותו, נושא הגיון רב. לא ניתן לומר כי טענות
30 המבקש מנגד מעיבות באופן ניכר על הסבר זה או בקירוב לכך.

31 לא ניתן שלא לציין כי ההפניה מצד המבקש להליכים נוספים שנתקיימו בסוגיה זו ובפני
32 מותבים אחרים, נעשתה באופן לא בהיר ובאופן המקשה להקיש מאלו להליך זה. מכל מקום,
33 לשיטת המשיבה לפחות, יש מקום לאבחנה כמנומק בקצרה בתגובתה.

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 21-04-21210 שלו נ' מדינת ישראל

בפני: כב' השופטת אורית חדד

20. לא בכדי נמנעת אנוכי מלהידרש בהרחבה לנימוקי כל צד לגבי המחלוקת העיקרית הנוגעת לדין ולפרשנותו. סבורתני כי ממילא המבקש אינו עומד ביתר התנאים החיוניים לקבלת סעד זמני ועיקר – המחשת נטיית שיקולי מאזן הנוחות לטובתו הוא.
- המבקש טען בענין זה בלשון רפה ביותר שאין בה מעבר לאמירה לפיה עסקינן בחיוב מס ששיעורו גבוה. מציאות זו כשלעצמה בוודאי שאין בה כדי לעמוד בנטל וכך גם עצם האמירה בדבר היותו של המשיב גרוש ואב לילדים (ונחזה לכאורה מנספח 19 לתגובה כי אלו בגירים). למעשה, לא רק שהמבקש אינו שוטח טענות ממשיות בענין זה, הוא אף מתעלם באופן תמוה מהפתרון המעשי הנתון בידיו הוא למניעת הליכי הגבייה, כל עוד לא הומחש אחרת, קרי – תשלומה המלא של הודעת החיוב תחת מחאה. טוענת המשיבה ובצדק, כי בהינתן זהותה, אין ולא יכולה אף לעלות טענה מנגד לגבי חשש מיצירת מצב בלתי הפיך בעקבות התשלום. חזקה על המשיבה כי אם תידחה עמדתה בהליך העיקרי, יוחזר התשלום למבקש.
- נראה כי המבקש חותר להימנע מיישום הכלל בעניינו הוא וזאת באמצעות בקשה לסעד זמני, והציטוט המובא לעיל מתוך סעיף 17 לתצהירו, יש בו במידה רבה כדי לגלות דעתו לגבי ייעודה של בקשה זו. אי לכך, ככל שיימנע מתשלום הודעת החיוב והדבר יגרור הליכי גבייה כאלו ואחרים, הרי שאין למבקש אלא להלין על עצמו.
21. אף אם אוסיף על האמור ואתן דעתי לשיקולי תום הלב והצדק, הרי שסבורתני כי הימנעות המבקש מלפרט כראוי את השתלשלות העניינים שקדמה להודעת החיוב, כנחזה לכאורה מהתגובה על נספחיה, תוך מגמה לצייר תמונה של הודעת חיוב שרירותית ובלתי מוסברת מצד המשיבה, יש בה כדי לעמוד בעוכריו.
22. בהינתן כל האמור, **דין הבקשה להידחות וכן מורה אני.**
- לאור תוצאה זו ובהתחשב בכך שלא התקיים דיון, מורה אני על חיובו של המבקש לשלם למשיבה הוצאות בגין בקשה זו בשיעור של 3,000 שקלים.
- טוב יעשה מבקש אם יפעל לאלתר להסדרת הודעת החיוב ולו תחת מחאה.

ניתנה היום, כ' אייר תשפ"א, 02 מאי 2021, בהעדר הצדדים.

אורית חדד, שופטת

